

‘நாற்பதாண்டுகளுக்கு முன்’ சிறுகதையில் ஒலிக்கும் கதை சொல்லியின் குரல்

முனைவர் ஆ. சந்திரன்

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழ் முதுகலை & ஆய்வுத்துறை

தூயநெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி) திருப்பத்தூர், திருப்பத்தூர் மாவட்டம்

முன்னுரை

தமிழில் சிறுகதை தோன்றி வளர்ந்து பல பரிமாணங்களில் இன்று தழைத்து நிற்கிறது. கதை சொல்லும் முறை என்பது பொதுவாக நூற்றாண்டு காலத்தமிழ் சிறுகதை மரபில் இரண்டுவிதமான போக்குகளைக் கொண்டதாக இருப்பதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. ஒன்று கதையை தட்டையாக வாசிப்பதற்கு இடமளிக்கும் கதைகள். அதாவது கதைக்கு ஒற்றை அர்த்தம் மட்டுமே இருக்கும் வகையாக உள்ள கதைகள். மற்றொன்று கதை வாசிப்பு நிலைக்கு ஏற்ப அதாவது, வாசகனின் வாசிப்பு திறன் உள்ள அளவிற்கு விசாலமான பன்முக அர்த்தங்களை அளிக்கக்கூடிய இயல்பைக் கொண்டவையாக உள்ள கதைகள். இப்படி இரு விதமான நிலைகளில் இன்றும் தொடர்ந்து தமிழில் சிறுகதைகள் எழுதப்பட்டு வருகின்றன.

2015 ஆம் ஆண்டு வெளியான ‘நடன காரிய ஆன 35 வயது எழுத்தாளர்’ என்ற சிறுகதை தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள கதைகள் இரண்டாம் வகையைச் சாரந்தவையாக உள்ளன. 22 கதைகள் கொண்ட இந்தக் சிறுகதை தொகுப்பில் உள்ள கதைகள் குறித்துப் பலரால் விவாதிக்கப்பட்டும் கட்டுரைகளாக எழுதப்பட்டும் உள்ளன. என்றாலும், அக்கதைகள் மீண்டும் மீண்டும் வாசனின் வாசிப்பைக் கோரும் தன்மை உடையவைகளாக உள்ளன. ‘நாற்பதாண்டுகளுக்கு முன்’ என்பது இந்தக்கதைத் தொகுப்பில் உள்ள ஒரு கதை. இந்தக் கதையும் மற்ற கதைகள் போலவே வாசகனின் வாசிப்பைக் கோரும் கதையே. இந்தக் கதை குறித்த விவாதங்களையும் புதிய தேடல்களைத் கவனத்தில் கொண்டு வாசித்தபோது எனக்குள் உண்டான கருத்துக்களையும் தொகுக்க இந்தக் கட்டுரை உருபெறுகிறது.

கதையின் பின்புலம்

‘பின்லாந்த் போனபோது இவனுக்கு எல்லாம் வியப்பாக இருந்தது. முதன்முதலாகவும் கடைசியாகவும் அப்போதுதான் போனான் பின்லாந்துக்கு, நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு.

இவன் போனதற்கு அடுத்த ஆண்டு பிரட்ரெக் ஹாங்கோ பின்லாத்திலிருந்து மங்களுருக்கு வந்தார். இவன் பின்லாந்துக்குப் போனபோது நண்பரானவர். நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு¹. இப்படித் தொடங்கும் கதை, நன்றாக இவனுக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. அது நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு. அது பிரட்ரெக் ஹாங்கோவை மங்காலூரில் சந்திப்பதற்கு முன்பு. அதாவது நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு² என முடிகிறது.

கதையில் 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தியாவிலிருந்து பின்லாந்து செல்கிறார் ஒரு நபர் அவருக்கு பெயர் இல்லை. ‘இவன்’ என்ற சுட்டால் அவன் கதையில் அடையாப்படுகிறான். இவன் என்ற சுட்டுப் பெயரைக் கொண்ட (அடையாளத்தால் அறியப்படும்) அந்த நபருக்கு 40 ஆண்டுகாலத்திற்கு முன் நடந்த நிகழ்வுகள் அனைத்தும் பசுமையாக நினைவில் இருப்பதாகக் கூறும் கதைசொல்லி, அவர் சென்ற ஓராண்டு கழித்து பின்லாந்தில் இருந்து இந்தியாவிற்கு குறிப்பாக இந்தியாவின் தெற்கு பகுதிக்கு பிரட்ரெக் ஹாங்கோ என்பவர் இந்தியாவிற்கு அந்ததாகக் கூறுகிறார். இந்தியாவில் பிரட்ரெக் ஹாங்கோ காண்பதை எல்லாம் வியப்பதாகக் கூறும் கதை சொல்லி பின்லாந்து சென்றவன் அங்குக் கண்டதை எல்லாம் வியந்ததாகவும் கூறுகிறது.

இவ்வாறு கதையானது பின்லாந்து மற்றும் இந்திய பின்புலங்களில் உள்ள முரண் பாடுகளைப் பற்றிப் பேசுவதாக உள்ளது. அறிவியல் வளர்ச்சி நிலை x நாட்டார் மரபைப் பேணுதல் என்ற இரண்டு தளங்களையும் பின்லாந்து நாடு இரயில் தண்டவாளங்களைப் போல் (parallel) சம அளவில் கொண்டு உள்ளதாகவும், இந்திய தேசத்தில் (குறிப்பாக வளந்த மாநிலங்களான தமிழ் நாடு, கர்னாடகம், கேரளம் முதலான வற்றில் கூட) அந்தப் போக்கு தலைகீழாக உள்ளதாகவும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அதைக் கதையால் இடம்பெற்றுள்ள குறிப்புகளில் இருந்து அறிந்துகொள்ள முனுகுன்றது. அதைப் பின்வரும், என்ற இரு கதாப்பாத்திரங்களின் பின்புலம் உள்ள செய்திகளில் இருந்து தெளிவாகவே அறிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

கதையில் வரும் இவன் என்ற பெயரிடப்படாதவனின் பின்புலம் குறித்து நாம் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். காரணம் அவனுக்கு (இவன்) எப்படியோ பின்லாந்து செல்ல ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்து - பின்லாந்தில் 23 நாட்கள் தங்கினான். விவசாய ஆராய்ச்சி செய்ய சென்றவனாக இருக்க, நாட்டார் மரபு, பண்பாடு, நாட்டு வரலாறு என்று அவன் சிந்திப்பதாக

வ.எ	இவன்	பிரட்ரெக் ஹாங்கோ
1	பின்லாந்தில் 23 நாட்கள் தங்கினான்	இந்தியாவில் மூன்று மாதம் தங்கி இருந்தான்
2	எப்படியோ பின்லாந்து செல்ல ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்து	இந்தியாவிற்கு நாட்டுப்புற தகவல்களைத் திரட்ட திட்டமிட்டே வந்திருந்தான். பிலிம் ரோலில் புகைப்படங்களாக எடுத்துத் தள்ளினான். (டிஜிட்டல் வரவில்லை)
3	பின்லாந்தில் ஒரு பள்ளியில் தங்கி இருந்தான்.	மங்களுரில் ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டலில் தங்கினான். விரும்பியதை உண்டான்.
4	ஓட்டை உடைசல் நிறைந்த நாட்டில் இருந்து சென்றவன்	சாலைகளில் எங்கும் ஓட்டை உடைசல் இல்லை. பெரிய எந்திரங்கள் உடனுக்குடன் உடைசலை சரிசெய்யும்.
5	ட்ரம் வண்டி, பெரிய கேட், மாசுபடாத காற்று என எல்லாமே வியப்பாக இருந்தது	நாட்டுப்புறக் காவியம், மாட்டுவண்டி, தலைபாகையுடன் மாட்டை வயலுக்கு ஓட்டிச் செல்லும் உழவர் என எல்லாமே வியப்பாக இருந்தது

கதை செல்வதும், அவனது துறை சார்ந்த குறிப்புகள் பற்றிய விவரங்களை கதாசிரியர் தவிர்ந்துவிடுவதையும் நாம் மேலோட்டமாகக் கடந்துவிட்டு போய்விடமுடியாது. காரணம் பின்லாந்தில் இருந்து வந்தவர் அவரது குரு அந்த நாட்டு வரலாறு தொகுப்புமுறை என அனைத்தையும் கூறியவர் ஏன் இந்தியாவில் இருந்து சென்றவன் பற்றி இப்படி கூறினார் என்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

இருவர் பின்புலங்களில் இருந்து நாம் சில உண்மைகளை கதையின் வழியாக அறிய முடிகின்றது. பின்லாந்தில் இருந்து வந்தவர் வரலாற்றுப் புரிதலும் ஆய்வுத் தேடலும் நேர்மையான செயல்பாடும் கொண்டவராக (செல்வந்தர் - துறைசார்ந்த செயல் பாடுகொண்டவர் - தம்முடைய நாட்டின் வரலாற்று பின்புலம் இந்தியாவிலும் இருப்பதை அறிந்து அது பற்றிய ஆய்வை முன்னேடுக்க வந்துள்ளார்) உள்ளார். ஆனால் இந்தியாவில் இருந்து சென்றவர் தன்னுடை நாட்டு வரலாற்றைப் பற்றிய புரிதலை வெளிநாட்டினர் சொல்லி அறிவது. அவ்வாறு அறிந்து கொண்டாலும் அதைப் பற்றி எவ்வித முன்னேடுப்பும் செய்ய இயலாத இயலாமை கொண்டவராக இருப்பது. என்றாலும் அதைப்பற்றி மனதில் நினைத்துக் கொண்டிருப்பது என எல்லாமும் ஏக்கமாகவே தொடர்கிறது.

கதைசொல்லியின் குரல்

கதையில் அதிசயித்தல் / வியத்தல் என்பது பல இடங்களில் திரும்பத் திரும்ப சொல்லப்படுகிறது. அதுவும் அதிசயமாக பார்த்தான் 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு x அதிசயமாக பார்த்தான் 39 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எனக் கதையில் மீண்டும் மீண்டும் கதைசொல்லியால் ஆண்டுகள் பின்புலத்தில் சொல்லப்படுகிறது. இது முக்கியமாக கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியதாக உள்ளது. பொதுவாக நாம் ஒரு விஷயத்தை சொல்லுகிற பொழுது ஒருமுறைக்கு இருமுறை சொல்லுகிறோம் என்று சொன்னால் அவ்வாறு ஒரு முறைக்கு இருமுறை சொல்லக்கூடிய அந்தச் சொல் அல்லது அந்த வாக்கியம் என்பது கேட்பவனுடைய மனதில் ஆழமாக பதியவேண்டும் என்பதற்காக நாம் வழக்கமாக பயன்படுத்துவோம்.

‘இவன் சென்று ஓராண்டு ஆனபின்பு பிரட்ரெக் இந்தியா வந்தார். அப்படி முப்பத்து ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இவனுக்கு ஏற்பட்ட வியப்புச் சொல்லுந் தரமன்று. மனிதன் சாகும்போது கூட ஒருணர்வு சாகாதென்றால், அது வியப்பு. இவன் எப்படி வியப்படைந்தானென்று இப்போதும். முப்பத்து ஒன்பது அண்டுகளுக்குப் பின்பும் ஞாபகம் இருக்கிறது’³ என்ற வரிகளில் கதைசொல்லியின் தன்னிலை விளக்கமாக (self-interpretation) அமைந்துள்ளது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

கதையில் கதைசொல்லியால் சொல்லப்படும் இந்த சொற்கள் முக்கியமானவை. காரணம் கதைசொல்லி இவன் என்ற சுட்டுப் பெயரைக் கொண்டவனின் நினைவில் இந்த ஆச்சரியமும் 39 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்த / அவன் பார்த்த காட்சிகளும் 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவன் கண்ட காட்சிகளும் மனதில் பசுமையாக இருப்பதாகத் திரும்பத் திரும்பத் தொடர்ச்சியாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

கதைசொல்லியால் வெளிப்படுத்தக்கூடிய இந்தச் செய்தியை நாம் தமிழகத்தின் வரலாற்றோடும் பண்பாட்டு மரபுகளோடும் பகுத்தறிவு சிந்தனையின் முன்னெடுப்புக்களோடும் எந்த விதத்தில் தொடர்பு கொள்ளுகிறது என்பதையும், விடுதலைக்குப் பிறகான ஏக இந்தியா என்ற முழுக்கதின் தொடக்கம் முதல் சமகால போக்குகள் வரையிலான ஒரே நாடு என்ற முழுக்கத்தின் உள் உள்ள பன்முகத் தன்மை எவ்வாறு சிதைக்கப்பட்டு வருகின்றன என்ற வரலாற்றோடும் இணைத்துப் பார்க்க வேண்டி இருக்கிறது.

தமிழகத்தின் வரலாற்றை நாம் திராவிடச் சிந்தனை மேலோங்கிய காலத்தில் இருந்து பார்க்க பார்க்க வேண்டி உள்ளது. திராவிட கருத்தியல் முன்னெடுப்பு உச்சம் பெற்ற காலமான 1960 – 70களில் தமிழகத்தில் ஆரிய எதிர்ப்பு (இன, மொழி) என்பதோடு வீரியத்தோடு செயல்பட்ட ஒன்று. தமிழகத்தில் நிகழ்ந்த இந்தத் ‘திராவிட சிந்தனை’ என்ற பகுத்தறிவு கருத்தியல் தமிழனின் தொன்று தொட்டு வந்த நாட்டார் மரபையும் முற்றிலுமாகப் புறந்தள்ளியது. இதுதான் கதைசொல்லியின் ஏக்கக் குரலால் மீண்டும் மீண்டும் இந்த ஆச்சரியப்படுவது இந்த ஆண்டுகளை நினைவு கூறுவது இந்த ஆண்டுகளில் நடந்த செய்திகளை நினைவு கூறுவது என்பதாக கதையில் நீளுகிறது எனப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

பின்லாந்து நாட்டு வரலாறானது நாட்டார் கதைகளில் இருந்து வடிவம் பெறுவதாக நாம் அறிய முடிகிறது. அதுபோன்ற ஒரு முயற்சி இந்தியாவில் குறிப்பாக தமிழகத்தில் முன்னெடுக்கப்படாமலேயே விடப்பட்டுள்ளது. ‘திமுக ஒரு விதமான மேடைத் தமிழைக் கண்டுபிடித்தது. அது வெள்ளைக்காரர்கள் கண்டுபிடித்த உரைநடையின் தொடர்ச்சியே ஆகும். எனவேதான் நாட்டுப்புறக் கதைமொழி மாறியே ஆக வேண்டிய கட்டாயம் அன்று இருந்தது. சரித்திர ரீதியில் சங்க இலக்கிய கண்டுபிடிப்பும் அச்சாக்கமும் இக்காலத்தில் நடந்ததால் தேச உருவாக்கம் செவ்வியல் இலக்கியம் வழி நடந்ததே ஒழிய நாட்டுப்புறவியல் வழியாக நடக்கவில்லை. இது தமிழுக்குப் பாரதூர விளைவுகளைக் கொண்டு வந்தது.

திராவிட மரபு ஒரு வகையில் பார்த்தால் சற்று வழி தவறிவிட்டதோ என்று தோன்றுகிறது.

அதாவது... நடேச சாஸ்திரி ஒருவருக்குத்தான் அன்று நாட்டுப்புறக் கதைகளின் வழியாக வெளிப்பட்ட திராவிட பண்பு பற்றிய அறிவு இருந்தது. பின்னால் அப்பாதுரை நாட்டுப்புறக் கதைகளை நல்ல தமிழில் திருத்தி எழுதியபோது திராவிட மரபாளர்களின் உள்ளே சாதாரண மக்களின் கலாச்சார வெறுப்பு வெளிப்பட்டது தெரிகிறது. சாதாரண மக்களும் பழமையும் கூட சில வேலை திராவிட மரபில் வந்த புலவர்களால் குழப்பப்பட்டன. அதனால் தான் சைவ சித்தாந்த கழகம் பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்தை திருத்தி தாறுமாறாக ஆக்கியது அதாவது இவர்களின் மண்டைக்குள் போகும் அளவில் வடிவம் பெற்ற ஒரு செயற்கையான செவ்வியல்

பண்பு உருவாக்கப்பட்டது அந்த குண்டந்து அடியால் நாட்டுப்புறவியலும் கொச்சை மொழியும் மத்திய கால அல்லது பிற்கால உரைநடையும் அடுத்து வீழ்த்தப்பட்டன⁴

மேலும், பிலாந்து நாட்டு உருவாவதற்கு காரணமான கலிவேலா என்ற நாட்டுப்புறக் காவியத்தை கிராமம் கிராமமாகப் போய் கண்டுபிடித்து மீட்டு ஒரு வடிவமாக்கி கொடுத்தவர் ஒரு மருத்துவர்... எலியாஸ் லூன்ரோட்தான் இன்றும் கலாச்சார பின்லாந்து நாட்டை கண்டுபிடித்தவர்கள் என்கிறார்கள். ஆனால் நடேச சாஸ்திரி திராவிட தேச வரையறுப்போடு இணைக்கப்படவில்லை. அவர் பெயர் கூட இன்றைய திராவிட மரபாளர் பலருக்கும் தெரியாது...⁵ தமிழ் தேசியத்தைக் கட்டமைத்த திராவிட இயக்கத்தில், 'சங்க இலக்கியமும் நாட்டுப்புறவியலும் தமிழ்க் காலச்சாரத்தில் பின்னிப்பிணைந்திருக்கின்றன என்பது மறக்கப்பட்டது⁶'. அதாவது, இங்கு ஒரு பெரிய சமூகத்தின் பிரச்சினையை நோக்கி நகர்ந்த முற்போக்குச் சிந்தனை என்ற கருத்தில் நகர்வு என்பது அச்சமுகத்தின் அடி வேராக இருக்கக்கூடிய பண்பாட்டு விழுமியங்களை ஒட்டுமொத்தமாக புறம் தள்ளியது. இதைத் தான் கதைசொல்லி வலியுறுத்த முயல்கிறது.

'இவன் முப்பத்தொன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பறக்கும் இசைக்கருவிகள், நடனமாடும் பொம்மைகள், கருத்தரிக்கும் நெற்பயிர்கள் என்று ஒரு மாய உலகில் சஞ்சரித்தது நினைவிருக்கிறது. பாடகர்களின் கற்பனையில் நிறைய மாயத்தன்மைகள் இருந்தன⁷'.

என்று கதைசொல்லியால் சுட்டப்படுவது, இந்தியாவிலிருந்து பில்லாந்துக்கு சென்ற நபர் எதற்கெடுத்தாலும் வியப்பதாகவும் ஆச்சரியப்படுவதாகவும் ஒருவரும் சூட்டப்படுவதும் மறுபுறம் பில்லாந்தில் இருந்து வந்த பிரட்ரெக் ஹாங்கோ இந்தியாவில் பார்ப்பதற்கெல்லாம் வியப்பதுமாக 'இந்த வியப்பு' என்ற ஒன்று இரு புறங்களிலும் சுட்டப்படுகிறது.

இந்த குறிப்பு மிக முக்கியமான ஒன்றாக நாம் பார்க்க வேண்டி உள்ளது. காரணம் இன்றும் நம்முடைய நாட்டார் மரபு உயிர்ப்புடன் இருந்தாலும் அதை பற்றிய கவனிப்பு என்பதுதான் நம்மிடம் இல்லாமல் உள்ளது. வெளியில் இருந்து வரக்கூடிய அறிஞர்கள் நம்முடைய நாட்டார் மரபை அதன் தொன்மையை அவற்றின் வளமையைப் பார்த்து அதிசயித்து போனாலும் நாம் அவற்றைப் பற்றி எவ்விதமான அக்கறையும் இல்லாதவர்களாக உள்ளதை கதைசொல்லி இந்த அழுத்தத்தின் மூலமாக நமக்குச் சொல்ல முயல்வதைக் கவனிக்க முடிகிறது. இது ஒன்று.

மற்றோன்று. இது சுதந்தர இந்தியா அதாவது எக இந்திய (இந்திய ஒன்றியம்) என்ற சொல் பின்னால் உள்ள அல்லது நடக்கும் அரசியல். குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மாற்றாக 2014 இல் இந்தியாவின் தலைமைப் பொருப்பிற்கு வந்த அரசாங்கத்தின் நாட்டுப் பற்று, மதப் பற்று என்ற கோசங்களின் பின் இருந்து வெளிப்படையாகவே நடக்கும் செயல்பாடுகள். அதாவது, இதுவரை இந்திய நிலப்பரப்பில் வாழ்ந்துவரும் மக்களின் இன, பண்பாடு, மொழி மீதான வன்முறை அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக மறைமுகமாக நடந்தவந்த நிலை இன்று (2014க்குப் பிறகு) கட்டவீழ்க்கப் பட்டு வெளிப்படையாகவே நடைபெறுகிறது. கண்ணெதிரே வரலாற்று உண்மைகள் மறுக்கப்பட்டும் பொய்யானவற்றை வரலாறுகள் என்றும் அதிகாரத்தின் மூலம் நிலைபெற வைப்பதற்கான வேலைகள் முழுவீச்சில் நடைபெற்று வருகின்றன. இதன் அங்கமாக இந்திய மொழிகளில் அழிந்த சமஸ்கிருத்தத்திற்கு ஆயிரக்கணக்கான கோடிகளில் நிதிகளை வாரி வழங்குவதும், மறுபுறம் தமிழ் உள்ளிட்ட செம்மொழிகளுக்கு ஒரு சில கோடி மட்டுமே வழங்குவதும், ஆரியச்சிந்தனையை இந்தி மொழியின் வழியாக மும்மொழிக்கொள்கை என்ற பின்புலத்தில் நடைமுறைபடுத்துவதன் மூலம் மொழி மற்றும் இன அடையாளங்களைச் சிதைத்து ஒரே நாடு என்ற வன்முறை நிகழ்ந்துவரும் பின்னணியில் நாம் கதைக்குள் செல்ல, கவனநீலில் கொள்ள தவறிய சில முக்கியமான விசயங்களை நினைவிற்குள் கொண்டுவர முடிகின்றது.

பின்லாந்து நாட்டு வரலாறானது பழைய நாட்டுப்புறக் கவியம் - படிப்பறிவற்ற ஏழைப்பாடகர்கள் - மாயத்தன்மை கொண்டவை - துண்டுத்துக்கடாக்களாக - இரவுப் பகல் என்று பாராமல் அலைந்து திரிந்து சேகரித்த பன்முகத்தன்மை கொண்டதாக கதையில்மட்டுமன்று உண்மையும் அதுதான். ஆனால் இங்கு ஆந்தப் பன்முகம் நிலைபெற போராடிய பெரியார் அயோத்திதாசர் போன்றோரை இந்தியா நிலப்பரப்பு ஆங்கிலேயரிடமிருந்து சுதந்திரம் அடையாமல் இருப்பதே மேல் என்றே ஒரு கட்டத்தில் சிந்திக்க வைத்துள்ளது. அதற்கு அவர்கள் சொன்ன காரணம் 'வெள்ளைக்காரன் போனால் பிராமணக் கொள்ளைக்காரன் வந்துவிடுவான் என்பதே அது⁸' இன்று நடைமுறையில் உள்ளதை நம்மால் உணர மட்டுமே முடிகிறது எதிர்க்க முடியவில்லை என்பது வருத்தமான ஒன்றே. காலனி ஆதிக்கத்தை எற்கவும் தயாரான இருவரில்

ஒருத்தர் பகுத்தறிவு என்ற பின்பு செயல்பாடுகளினூடாக இன்றும் உயிர்ப்புடன் சமூக நீதியை தூக்கி நிறுத்த தேவைப்படுகிறார் என்பது மறுக்க இயலாத உண்மை. அதேபோல் நாட்டார் மரபைக் காக்கத் தவறியதில் அவருக்கு பங்குண்டு என்பதும் மறுப்பதற்கில்லை. அதேவேளை அயோத்திதாசரை நாம் மறந்தே போய்விட்டோம். அவர் பெளத்தத்தைத் தழுவினார் என்பதுடன் இந்திய சட்டமேதையும் பெளத்தத்தைத் தழுவினார் என்பதை இங்குச் சேர்த்து வாசித்துக்கொள்ளுங்கள்.

முடிவுரை

இந்தியா பின்லாந்து நாட்டு வரலாற்று ஒப்பீட்டினை முன்வைக்கும் இக்கதை பன்முகத் தன்மை இழந்து வரும் இந்தியாவின் சமகால நிகழ்வுகள் குறித்து வாசகனின் பார்வையைக் கூர்மை படுத்துகிறது.

இதுவரை இந்திய வரலாறு கங்கையில் இருந்து எழுதப்பட்டு வந்துள்ளன. தற்போதை தொல்லியல் ஆய்வு முடிவுகளும் பொருளையில் இருந்து எழுதப்படவேண்டும் என்ற குரல் ஒலிக்கத் துவங்கி பல ஆண்டுகள் ஆனாலும் அது பற்றிய எவ்வித சிந்தனையும் இல்லாது பாராமுகத்துடன் இருக்கும் ஒன்றிய அரசின் அலட்சியமான போக்கு குறித்து கண்டனங்கள் எழுப்பப்பட்டு வரும் இந்த பின்புலங்களில் மக்களிடம் உயிர்ப்புடன் இருக்கும் பண்பாட்டை அழிக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளும் தருணத்தில் நாட்டார் மரபின் உயிர்ப்பின் அவசியம் குறித்த விவாதத்தை கதை முன்வைக்கிறது.

கலகக் குரல். கலகக் குரல் என்பது காலத்தின் தேவை. சமூகத்தில் சமநிலையை உயிர்ப்புடன் வைப்பதில் அதன் பங்கு இருப்பதோடு, அது வரலாற்றையும் தன்னுள் கொண்டுள்ளது. அப்படி ஒரு கலகக் குரல்தான் (கதைசொல்லியின்) இந்தக் கதையில் ஒலிப்பதைப் பார்க்க முடிகின்றது. இந்தக் கதைக்கு முடிவு இல்லை. வாசகனின் வெளிக்கு விசாலமான பொருளை இன்னமும் கொடுக்கக் காத்திருக்கிறது.

குறிப்பு விளக்கம்

1. தமிழவன், நடனக்காரியான 35 வயது எழுத்தாளர், ப.72.
2. மேலது, ப.78
3. ,, ,, ப.73.
4. தமிழவன், திராவிடம் தமிழ் தேசம் கதையாடல் ஒரு நூற்றாண்டு தமிழ் சிந்தனை வரலாறு, ப.81.
5. மேலது...
6. மேலது, ப.79
7. தமிழவன், நடனக்காரியான 35 வயது எழுத்தாளர், ப.76.
8. தமிழவன், திராவிடம் தமிழ் தேசம் கதையாடல் ஒரு நூற்றாண்டு தமிழ் சிந்தனை வரலாறு, ப.32.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. புலவர். கா.கோவிந்தன் (தமிழில்) டாக்டர் கால்டுவெல்லின் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம், 2014 (மூன்றாம் பதிப்பு) சாரதா பதிப்பகம், சென்னை- 600014.
2. தமிழவன், திராவிடம் தமிழ் தேசம் கதை ஆடல் ஒரு நூற்றாண்டு தமிழ் சிந்தனை வரலாறு, 2014 (முதல் பதிப்பு) அடையாளம் பதிப்பகம், திருச்சி- 621 310.
3. தமிழவன், நடனக்காரியான 35 வயது எழுத்தாளர், 2015 (முதல் பதிப்பு) புது எழுத்து, கிருஷ்ணகிரி - 635 112.
4. தமிழவன், அமைப்பியலும் அதன்பிறகும், 2019 (மூன்றாவது மீள்சு) அடையாளம் பதிப்பகம், திருச்சி - 621 310.
